

Nadace Elišky Junkové

Fenomén Samohýl

▲ Přehlídka vozů Laurin a Klement – zleva červená voituretta typu A (1905), modrý čtyrmístný typ B (1906) a zelený typ Sa (1911)

Ladislav Samohýl s proslavenou laurinkou typu G ročníku 1908

Laurin a Klement typ F, s nímž hrabě Kolowrat vyhrál závod do vrchu Gaillon

Foto J. Tuček

Benz Parsifal z roku 1902
se zřejmě dochoval jediný na světě

Bugatti 35 z roku 1926 čeká na nové dvoulitrové osmiválcové srdce

1970 Alois Samohýl po šestnácti letech opustil Mototechnu a otevřel na zelené louce u zimního stadionu v tehdejším Gottwaldově znáckovou prodejnu AZNP. Postupně ji rozšiřoval a v osmdesátých letech prodával až 11 tisíc škodovek ročně. Po roce 1989 jeho podnik přesídlil do čtvrti Louky, kde vyrostl rozsáhlý areál pro prodej a servis automobilů. Zatímco otec zůstal věrný značce Škoda, k níž přibyl Volkswagen, syn Ladislav získal podnikatelské ostruhu především jako prodejce vozů Mercedes-Benz. Kolekci historických vozidel obohatil řadou cenných kousků nesoucích značky Bugatti, Alfa Romeo a samozřejmě také tricípou hvězdu. Při prohlídce sbírky, jež je pro veřejnost z technických důvodů uzavřena, je na první pohled zřejmé, že její zakladatel fandí automobilům z Mladé Boleslaví, zejména ➤➤➤

JAN TUČEK

Po deseti letech jsme se znova vypravili do Zlína, abychom si prohlédli sbírku více než stovky historických vozidel, kterou shromázdil jeden z našich prvních veteránistů Alois Samohýl a dnes ji spravuje a rozšiřuje jeho syn Ladislav.

Jméno Samohýl je ve Zlíně i daleko za hranicemi proslulé lihně podnikatelů neodmyslitelně spjato s automobily, moderními

i historickými. Dnes osmasedmdesátiletý Alois Samohýl začal veterány sbírat už koncem padesátých let. V polovině sedmdesátých let absolvoval spolu s Eliškou Junkovou několik vzpomínkových akcí, mj. slavnou Targu Florio. S laurinkami propagoval mladoboleslavskou značku po celé Evropě, od Itálie přes Anglii, Francii a Švýcarsko až po Skandinávii, řada jeho historických vozů se uplatnila při natáčení tuzemských i zahraničních filmů, ale také na mezinárodních autosalonech. Na jaře

Šestiválcem Benz z roku 1921 jezdil svého času litevský prezident

Horch 951 A z roku 1938 sloužil protektorálnímu vládci K. H. Frankovi

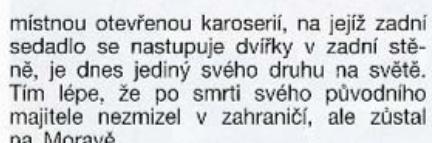
Přehlídkový faeton ZIL-111 D ročníku 1964 poháněl šestilitrový motor V8

tém nejdříve narozeným. Nikde jinde nena-
jde tak ucelenou retrospektivu vozů Lau-
rin a Klement; nejstarším je dvoumístná
voituretta typu A z roku 1905 s motorem
1,0 l V2/7 k (5 kW), které dělá společnost
o rok mladší čtyřmístný typ B, opět
s motorem V2, ale 1,4 l/9 k (6,5 kW). První
generaci dospělých automobilů z Mladé
Boleslav zastupuje čtyřmístný otevřený
vůz Sa ročníku 1911 se čtyřválcem 1,8 l/
14 k (10 kW), s nímž dosahoval 60 km/h.
Mnohá dobrodružství prožil dvoumístný
typ F, jenž se zrodil v srpnu 1907 jako
cestovní vůz pro hraběte Alexandra
Kolowrata, bonvívána a závodníka. Pro
radost z jízdy si do něj dal zamontovat
ostřejí naladěný čtyřválec 2,4 l a netušil,
jak mu to jednou přijde vhod. V říjnu
1908 totiž ve Francii marně čekal na
závodní *laurinku*, s níž měl startovat
v závodě do vrchu Gaillon, takže odstrojil
cestovní vůz, díky širokému závodnickému
srdeci porazil lépe vyzbrojenou konku-
renci a vyhrál svou kategorii. Dvoumístný
sportovní typ G, kompaktní čtyřválec
1,6 l/15 k (11 kW), je vozem, v němž Alois
Samohýl vozil Elišku Junkovou po Targa
Florio na Sicílii, a také ten, který zdobil
– spolu s kupé Š 110 R a studií Š 724
Super Sport – titulní stranu prospektu na
vozy Škoda modelového roku 1973.

Starší než všechny *laurinky* je parádní kůň
Samohýlový stáje, unikátní Benz Parsifal
ročníku 1902 s vpředu uloženým řado-
vým dvouválcem 2,0 l/10 k (7 kW), třístup-
ňovou převodovkou a pohonem zadní
nápravy kloubovým hřidelem. Vůz se čtyř-

Tento ZIL-111 používal v 80. letech předseda vlády Lubomír Štrougal

místnou otevřenou karoserií, na jejíž zadní
sedadlo se nastupuje dvírky v zadní stě-
ně, je dnes jediný svého druhu na světě.
Tím lépe, že po smrti svého původního
majitele nezmizel v zahraničí, ale zůstal na Moravě.

Značka Benz nese i mohutná limuzína
bezjmála pětimetrové délky, vybavená
šestiválcem 4,2 l/50 k (37 kW); vyrábili ji
v roce 1922 a jezdil v ní litevský prezident.
Vysoko postaveného pasažéra vozil
i 5,6 m dlouhý čtyřdveřový kabriolet Horch
951 A ročníku 1938 s řadovým osmivál-
cem 4,9 l/120 k (88 kW) a drážďanskou
karoserií Gläser; od léta 1943 do jara
1945 v něm jezdil tehdejší samovládce
Protektorátu, říšský ministr pro Čechy
a Moravu Karl Hermann Frank. Zatímco
nacistický pohlavář skončil v květnu 1946
na šibenici, jeho bezjmála třítunový auto-
mobil se šestím přežil dodnes.

Příznivci značek Škoda a Tatra nám snad
odpustí, že pro tentokrát nebudeme vypo-
čítávat všechny mladoboleslavské a kop-
řivnické vozy, o něž není v Samohýlově
sbírce nouze. Spíš se zaměříme na zcela
nevidanou kolekci reprezentačních auto-
mobilů sovětské provenience ze sedesá-
tých až osmdesátých let, jež prostě nemá konkurenci. A to ještě nemalá část těchto

pozoruhodných vozů zůstává v decentním
příseři depozitáře. Zjevně nejcennějším je
faeton ZIL-111 D z roku 1964 se 6,1 m
dlouhou čtyřdveřovou otevřenou karoserií
a motorem 6,0 l V8/200 k (147 kW) s dvou-
stupňovou samočinnou převodovkou; za
čtrnáct let služby najezdil jen deset tisíc
kilometrů, převážně mezi ruzyňským letištěm,
centrem Prahy a Hradčany. Poslední
oficiální vystoupení prý absolvoval v březnu
1978, kdy vezl z letiště kosmonauta
Vladimíra Remka. Společnost mu dělá
limuzína ZIL-111 ročníku 1960 se starším
provedením karoserie s přídí ozdobenou
jen dvěma světlometry, kterou sovětský
vůdce Nikita Sergejevič Chruščov poslal
československému prezidentu Antonínu
Novotnému k narozeninám s poznámkou,
že luxusní vůz je určen *do osobního vlast-
nictví*. Rekordní délkou 6,3 m a šířkou
2,07 m se může pochlubit limuzína ZIL-114
s motorem 7,0 l V8; počátkem sedmdesá-
tých let jí od Leonida Iljiče Brežněva
dostal pražský normalizátor slovenské
národnosti Gustáv Husák. Zkrácením roz-
voru z 3,88 na 3,30 m vznikl ZIL-117,
jehož délka nepřesahovala 5,7 m. S osmi-
válcem 7,0 l/přes 300 k (220 kW) uháněl
tenhle kolos rychlostí až 190 km/h. Ve Zlí-
ně jsme viděli exemplář, který v osmdesátých
letech používal předseda federální
vlády Lubomír Štrougal. Traduje se, že
navzdory zákazu občas rychlý vůz i sám
řídil, ale kdoví...
Ladislav Samohýl má s pozoruhodnou
sbírkou veteránů velkorysé plány. Vyhledl
si vícepodlažní objekt nedaleko centra
Zlína a chce jej do dvou let proměnit
v automobilové a motocyklové muzeum.
To bude teprve podiváná! ■